

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
Волинський національний університет імені Лесі Українки
Юридичний факультет
Кафедра кримінального правосуддя та правоохоронної діяльності

СИЛАБУС

АТЕСТАЦІЙНОГО ЕКЗАМЕНУ

підготовки бакалавра
спеціальності 262 Правоохоронна діяльність
освітньо-професійної програми
Правоохоронна діяльність

Луцьк – 2025

Силабус «Атестаційний екзамен», підготовки бакалавра, галузі знань 26 Цивільна безпека, спеціальності 262 Правоохоронна діяльність, за освітньо-професійною програмою Правоохоронна діяльність.

Розробник: Музичук Катерина Сергіївна, професор кафедри кримінального правосуддя та правоохоронної діяльності Волинського національного університету імені Лесі Українки, доктор юридичних наук, професор.

Погоджено:

Гарант освітньо-професійної програми:

(к.ю.н., доц. Фідря Ю.О.)

Силабус затверджено на засіданні кафедри кримінального правосуддя та правоохоронної діяльності
протокол № 1 від «28» серпня 2025 р.

Завідувач кафедри:

(Фідря Ю.О.)

Силабус затверджено вченою радою юридичного факультету
протокол № __ від «__» _____ 2025 р.

Голова ради:

(Демчук А.М.)

I. Опис атестаційного екзамену

Атестаційний екзамен є завершальним етапом підготовки здобувачів першого (бакалаврського) рівня вищої освіти, що проводиться з метою встановлення відповідності рівня їхніх знань освітнім вимогам.

Підсумкова атестація здобувачів вищої освіти першого (бакалаврського) рівня вищої освіти здійснюється відповідно до Закону України «Про вищу освіту», Стандарту вищої освіти зі спеціальності 262 «Правоохоронна діяльність», Положення про екзаменаційну комісію щодо атестації осіб, які здобувають перший (бакалаврський) та другий (магістерський) рівні освіти від 29.08.2024 р.

Державу атестацію здобувачів здійснює Екзаменаційна комісія (далі – ЕК) після завершення ними навчання на першому (бакалаврському) рівні вищої освіти. ЕК перевіряє науково-теоретичну та практичну підготовку здобувачів освіти, приймає рішення щодо присудження випускникам відповідного рівня вищої освіти, видачу державного документа про освіту.

1. Мета і завдання атестації

Метою атестації є комплексна оцінка результатів навчання та компетентностей здобувачів вищої освіти, встановлення фактичної відповідності рівня їх освітньо-професійної та практичної підготовки вимогам ОП Правоохоронна діяльність.

Завданням атестації є оцінювання рівня оволодіння здобувачами освіти загальними та спеціальними компетентностями, теоретичними знаннями та практичними навичками, що забезпечують цілі навчання та підготовку фахівців з правоохоронної діяльності; прийняття рішення про присудження ступеня вищої освіти та присвоєння випускникам відповідної кваліфікації; надання пропозицій щодо подальшого вдосконалення якості підготовки фахівців правоохоронної діяльності.

2. Пререквізити і постреквізити

Пререквізитами є всі освітні компоненти (нормативні та вибіркові), що передують складанню атестаційного екзамену.

Постреквізитами є досягнення програмних результатів навчання, визначених освітньо-професійною програмою «Правоохоронна діяльність», для першого (бакалаврського) рівня вищої освіти, а також можливість продовжити навчання на другому (магістерському) рівні вищої освіти за спеціальністю 262 «Правоохоронна діяльність».

3. Компетентності. Програмні результати навчання.

Атестаційний екзамен складається випускниками з метою оцінювання набутого ними в процесі навчання необхідного набору компетентностей та досягнення відповідних результатів навчання.

Інтегральна компетентність (ІК): здатність вирішувати складні спеціалізовані задачі та практичні проблеми у сфері правоохоронної діяльності.

Загальні компетентності (ЗК): ЗК1. Здатність застосовувати знання у практичних ситуаціях. ЗК2. Знання та розуміння предметної області та розуміння професійної діяльності. ЗК3. Здатність спілкуватися державною мовою як усно, так і письмово. ЗК5. Здатність вчитися і оволодівати сучасними знаннями. К8. Здатність приймати обґрунтовані рішення. ЗК10. Здатність реалізовувати свої права і обов'язки як члена суспільства, усвідомлювати цінності громадянського (вільного демократичного) суспільства та необхідність його сталого розвитку, верховенства права, прав і свобод людини і громадянина в Україні. ЗК12. Здатність ухвалювати рішення та діяти, дотримуючись принципу неприпустимості корупції та будь-яких інших проявів недоброчесності.

Спеціальні компетентності (СК): СК1. Усвідомлення функцій держави у сфері правоохоронної діяльності, способів та механізмів реалізації цих функцій. СК3. Здатність до критичного мислення та системного аналізу правових явищ. СК4. Здатність самостійно збирати та критично опрацьовувати, аналізувати та узагальнювати правову інформацію з різних джерел. СК5. Здатність визначати придатні для юридичного аналізу факти, систематизувати одержані результати, встановлювати причинно-наслідкові зв'язки, формулювати аргументовані висновки та рекомендації. СК6. Здатність у межах своєї компетенції забезпечувати законність та правопорядок, безпеку особи та суспільства, протидіяти нелегальній (незаконній) міграції, тероризму та торгівлі людьми, незаконному обігу наркотичних засобів, психотропних речовин, їх аналогів чи прекурсорів. СК7. Здатність у межах своєї компетенції ефективно забезпечувати публічну (громадську) безпеку та порядок, у тому числі під час масових правопорушень, запобігати та протидіяти домашньому насильству. СК10. Здатність до аналізу та оцінки причин, умов та факторів, що впливають на вчинення кримінальних та адміністративних правопорушень. СК18. Здатність вживати заходів з метою запобігання, виявлення та припинення кримінальних та адміністративних правопорушень, усунення загроз життю та здоров'ю фізичних осіб і публічній безпеці, що виникли внаслідок учинення правопорушення. СК19. Здатність здійснювати взаємодію з іншими суб'єктами сектору безпеки і оборони, у тому числі при усуненні потенційних та реальних загроз державному суверенітету та територіальній цілісності держави.

Проведення атестаційного екзамену спрямоване на перевірку у здобувача вищої освіти таких **програмних результатів навчання (ПРН):** ПРН3. Розуміти та професійно застосовувати понятійний апарат права та правоохоронної діяльності. ПРН4. Формулювати і перевіряти гіпотези, виокремлювати юридично значущі факти, виявляти причинно-наслідкові зв'язки в діях і явищах для прийняття оптимального рішення в конкретних ситуаціях. ПРН 5. Розробляти тексти, документи з питань професійної діяльності, вільно спілкуватися українською та іноземною мовами. ПРН 6. Знати і розуміти принципи доброчесності та норми етичної поведінки, дотримуватися їх у професійній діяльності. ПРН 7. Взаємодіяти із суб'єктами забезпечення публічної (громадської) безпеки і порядку, а також здійснювати комунікацію з фізичними та юридичними особами з метою виконання

завдань у сфері правоохоронної діяльності. РН8. Здійснювати пошук інформації у доступних джерелах, аналізувати і оцінювати її для повного та всебічного встановлення обставин, необхідних для виконання професійних завдань. РН10. Виокремлювати юридично значущі факти і формувати обґрунтовані правові висновки. РН 11. Знати і розуміти сучасні правові доктрини, цінності та принципи функціонування національної правової системи. РН13. Знати і розуміти вимоги законодавства, здійснювати кваліфікацію адміністративних та кримінальних правопорушень. РН14. Здійснювати пошук та аналіз новітньої інформації у сфері правоохоронної діяльності, мати навички саморозвитку та самоосвіти протягом життя, підвищення професійної майстерності, вивчення та використання передового досвіду у сфері правоохоронної діяльності. ПРН 16. Застосовувати превентивні та примусові заходи, спрямовані на усунення загроз життю та здоров'ю фізичних осіб, публічному (громадському) порядку та безпеці, майну, законним інтересам держави, які виникли (або можуть виникнути) внаслідок учинення кримінальних або адміністративних правопорушень. ПРН 17. Використовувати методи та засоби забезпечення публічної (громадської) безпеки та порядку, протидії злочинності, дотримуватися прав і свобод людини і громадянина, здійснювати заходи щодо попередження та припинення нелегальної (незаконної) міграції та інших загроз національній безпеці держави.

II. Організація та порядок проведення атестаційного екзамену

Атестаційний іспит проводиться екзаменаційною комісією, яка створюється щорічно у складі голови та членів для спеціальності правоохоронна діяльність і діє протягом календарного року від дати затвердження її складу наказом ректора. До складання атестаційного іспиту допускаються здобувачі освіти, які у повному обсязі виконали навчальний план за освітньо-професійною програмою «Правоохоронна діяльність». Складання атестаційного екзамену проводиться на засіданні ЕК в усній формі державною мовою. Підсумковий екзамен як комплексна перевірка знань здобувачів освіти з освітніх компонентів, передбачених навчальним планом, проводиться за білетами, складеними у відповідності до освітньо-професійної програми «Правоохоронна діяльність».

Здобувачам освіти надається право вибору екзаменаційного білета, що містить 4 питання, на які необхідно надати словесну розгорнуту відповідь. Використання вступником будь-яких додаткових матеріалів, довідників, електронних пристроїв та ресурсів, допомоги сторонніх осіб під час складання іспиту не допускається. Тривалість усного екзамену не повинна перевищувати 30-ти хвилин для одного здобувача освіти.

Рішення ЕК про результати навчання та набуті компетенції випускника, виявлені під час складання атестаційного іспиту, приймається на закритому засіданні комісії відкритим голосуванням звичайною більшістю голосів членів комісії, які брали участь у її засіданні. При однаковій кількості голосів голос голови екзаменаційної комісії є вирішальним.

Здобувачам освіти, які успішно склали екзамен та підтвердили належний рівень компетентностей і програмних результатів навчання, ЕК

своїм рішенням рекомендує видати диплом. Університет на підставі позитивного рішення ЕК присуджує особі, яка успішно виконала освітньо-професійну програму на першому (бакалаврському) рівні вищої освіти, відповідний ступінь вищої освіти та присвоює відповідну освітньо-професійну кваліфікацію та видачу диплома (звичайного зразка чи з відзнакою); вносить пропозиції щодо поліпшення якості підготовки фахівців з відповідної спеціальності.

У випадку, коли результати складання іспиту не відповідають вимогам рівня атестації, ЕК приймає рішення про те, що здобувач освіти є не атестованим, про що вказується у протоколі засідання комісії.

Результати підсумкової атестації у формі усного екзамену оголошуються головою ЕК в день його складання після оформлення відповідного протоколу засідання екзаменаційної комісії. Протокол підписує голова та члени ЕК, які брали участь у засіданні.

III. Політика оцінювання

Відповідно до Положення про поточне та підсумкове оцінювання знань здобувачів вищої освіти Волинського національного університету імені Лесі Українки від 26 червня 2025 р. протокол № 8 Вченої ради (<https://vnu-taskid841251.s3.eu-north-1.amazonaws.com/s3fs-public/inline-files/2025-potoczne-i-pidsumk.otsinyuvannya.pdf>) підсумкову атестацію студента здійснює ЕК після завершення навчання на певному освітньому рівні з метою встановлення фактичної відповідності рівня підготовки вимогам освітньо-професійної програми. Оцінка за складання атестаційного іспиту здійснюється за 100-бальною шкалою з подальшим переведенням у лінгвістичну та шкалу ECTS.

Оцінка за атестаційний іспит виставляється колегіально, з урахуванням думки всіх членів комісії. Оцінювання рівня якості підготовки здобувача вищої освіти здійснюють члени ЕК на основі принципів об'єктивності, індивідуальності, комплексності, етичності, диференційованого та компетентнісного підходу.

Об'єктом оцінювання є сукупність знань, умінь і навичок, набутих компетентностей. У процесі визначення оцінки враховується ряд важливих показників: чіткість формулювань; структура і логіка вибудовування відповіді; оригінальність вирішення проблем, якість і глибина володіння теоретичним матеріалом; наявність критичного аналізу та здатність до наукової полеміки; рівень обґрунтованості вирішення проблем; змістовність повідомлення; правильність та чіткість відповідей на запитання членів ЕК.

Відповіді на питання екзаменаційного білету повинні бути повними за змістом і водночас стислими за формою, логічними й аргументованими.

Оцінювання на іспиті враховує наступні критерії: здобувач вищої освіти отримує чотири питання, які потребують змістовної відповіді, відповідь на кожне питання оцінюється за шкалою від 0 до 100 балів. Оцінка за атестацію визначається шляхом встановлення середнього арифметичного значення (сума всіх балів, отриманих за відповідь на кожне питання екзаменаційного білета з атестації, поділена на кількість питань у білеті, тобто на 4).

Підсумкова оцінка за атестацію = (Бали за питання 1 + бали за питання 2 + бали за питання 3 + бали за питання 4) : 4.

	Питання екзаменаційного білету				Підсумкова оцінка за атестацію
	Питання 1	Питання 2	Питання 3	Питання 4	$\frac{П1+П2+П3+П4}{4}$
Кількість балів	100	100	100	100	100

Якщо відповідь здобувача освіти на екзамені не відповідає вимогам рівня атестації, ЕК ухвалює рішення про те, що студент не атестований і у протоколі засідання ЕК йому ставиться оцінка «незадовільно» (0-59 балів). Також незадовільна оцінка виставляється студенту при виявленні спроби списування.

Критеріями оцінювання знань здобувачів освіти під час атестаційного екзамену є:

- повнота розкриття питання;
- посилання на релевантне законодавство;
- логічна послідовність та системність викладення матеріалу, культура мовлення;
- аналітичність мислення, вміння робити порівняння та формулювати висновки.

IV. Шкала оцінювання

Бали	Лінгвістична оцінка	Оцінка за шкалою ECTS	Критерії оцінювання
90-100	Відмінно	A	Здобувач освіти володіє високим рівнем знань і навичок: відповідь повна, логічна, з елементами самостійності: повністю дотримана структура відповіді, наведено актуальні приклади з метою ілюстрації пропонуванних відповідей; наведено релевантне законодавство, на основі якого сформульовано думку (наведено й міжнародні нормативні акти).
82-89	Дуже добре	B	Здобувач освіти володіє достатнім рівнем знань і навичок: відповідь логічна, але містить деякі неточності: зокрема, при формулюванні узагальнень, наведенні прикладів; не повністю дотримана структура відповіді, з метою ілюстрації

			пропонованих відповідей наведено лише один приклад або декілька, але не релевантних; наведені релевантні національні та/або міжнародні нормативні акти, але перелік не повний.
75-81	Добре	C	Здобувач освіти володіє таким рівнем знань і навичок, що дає змогу правильно, проте частково розкрити суть пропонованого питання; при відповіді на теоретичні питання може порушувати системність їх викладу, допускати окремі неточності, без їх доказовості, однак знає нормативно-правові акти, застосовує при відповіді на питання, володіє основними категоріями.
67-74	Задовільно	D	Здобувач освіти володіє задовільним рівнем знань лише основних понять та правових явищ, відповідає на питання, але лише у загальних рисах розуміється на матеріалі, відповіді неповні, містять суттєві неточності та помилки; не дотримана структура відповіді, з метою ілюстрації пропонованих відповідей наведено один приклад або декілька, але не релевантних; наведені нерелевантні нормативні акти.
60-66	Достатньо	E	Здобувач освіти володіє неповними, фрагментарними знаннями щодо основних понять та правових явищ; не може сформулювати конструктивних відповідей, а наведені ним тези чи одиничні аргументи містять істотні недоліки або грубі помилки; здобувач не відповів на одне із питань.
0-59	Незадовільно	FX	Здобувач освіти взагалі не розкрив поставлені питання, не володіє термінологією, не продемонстрував, що засвоїв матеріал в достатньому обсязі; відсутні логіка та можливість обґрунтування теоретичних положень.

V. Політика атестаційного екзамену

1. Політика щодо академічної доброчесності

Дотримання академічної доброчесності при проведенні атестації передбачає: самостійну відповідь на питання екзаменаційного білету, надання обґрунтованої інформації про результати власної навчальної діяльності; посилення при відповіді на достовірні та перевірені джерела інформації (норми законів та підзаконних нормативно-правових актів, підручники, навчальні посібники, статті тощо) при відповіді на питання; повагу до честі та гідності інших осіб. Не допускаються такі види порушення академічної доброчесності як фальсифікування, списування, корупція тощо.

Основні засади дотримання академічної доброчесності визначено у Положенні про систему запобігання та виявлення академічного плагіату в науковій та навчальній діяльності здобувачів вищої освіти, докторантів, науково-педагогічних і наукових працівників Волинського національного університету імені Лесі Українки <https://ra.vnu.edu.ua/wp-content/uploads/2025/02/Polozhennya-pro-plagiat-gruden-24.pdf>, а також у Кодексі академічної доброчесності Волинського національного університету імені Лесі Українки <https://ra.vnu.edu.ua/wp-content/uploads/2023/06/Kodeks-akademichnoyi-dobrochesnosti.pdf>.

2. Політика щодо дедлайнів та перекладання

Атестаційний іспит складається у день та час, визначений деканатом. Повторне складання (перекладання) іспиту з метою отримання вищої оцінки не допускається.

Здобувач освіти, який отримав незадовільну оцінку за результатами складання іспиту, відраховується з Університету. Йому видається академічна довідка встановленого зразка.

Якщо здобувач освіти не з'явився на засідання ЕК для складання іспиту, то у протоколі комісії записується, що він є не атестований у зв'язку з неявкою на засідання комісії.

Здобувачі освіти, які не склали іспит у затверджений для них термін, мають право на повторну атестацію в наступний термін роботи ЕК за умови наявності вільного ліцензованого місця за обраною освітньою програмою.

VI. Перелік питань, винесених на атестацію

Теорія права та конституційне право:

1. Поняття держави та її ознаки. Основні теорії походження держави.
2. Поняття функції держави. Внутрішні і зовнішні функції держави.
3. Поняття і види форми державного правління, форми державного устрою та форми державно-політичного режиму.
4. Державна влада: поняття, ознаки, види. Механізм держави. Державний апарат.
5. Поняття, сутність та ознаки правової держави. Громадянське суспільство.
6. Поняття та види соціальних норм. Право в системі соціальних норм.

7. Поняття, принципи, функції та ознаки права.
8. Поняття та основні елементи системи права.
9. Поняття та основні форми (джерела) права.
10. Поняття та структура норми права. Види норм права.
11. Поняття та структура системи законодавства.
12. Поняття та ознаки нормативно-правових актів. Види законів та підзаконних актів.
13. Поняття та структура правових відносин. Юридичні факти.
14. Правомірна поведінка: поняття, ознаки та види.
15. Юридична відповідальність: поняття, ознаки, принципи, цілі та види.
16. Правопорушення: поняття, ознаки, види та структура.
17. Загальна характеристика основних етапів розвитку державності України.
18. Загальна характеристика Конституції України. Державна символіка України.
19. Поняття та основні принципи конституційного ладу України.
20. Основні конституційні права і свободи людини і громадянина в Україні.
21. Законодавча влада. Конституційно-правовий статус Верховної Ради України.
22. Правовий статус та повноваження Президента України.
23. Поняття та система виконавчої влади України.
24. Органи місцевого самоврядування в Україні.
25. Судова влада в Україні. Поняття, ознаки та принципи здійснення правосуддя.
26. Поняття та система правоохоронних органів України.
27. Інститут громадянства України.
28. Поняття та система правозахисних інституцій України.
29. Правоохоронна діяльність як функція держави: поняття, основні напрями та суб'єкти здійснення.
30. Принципи діяльності правоохоронних органів у демократичній правовій державі (законність, верховенство права, повага до прав людини, підзвітність і відкритість).

Адміністративна відповідальність:

31. Адміністративна відповідальність як вид юридичної відповідальності. Підстави настання адміністративної відповідальності.
32. Обставини, що виключають адміністративну відповідальність.
33. Адміністративні стягнення: поняття та система. Основні та додаткові адміністративні стягнення.
34. Правила й строки накладення адміністративного стягнення. Обставини що пом'якшують та обтяжують відповідальність за адміністративне правопорушення.
35. Відповідальність неповнолітніх; посадових осіб; іноземців і осіб без громадянства.

36. Поняття та загально-правові ознаки адміністративного правопорушення. Юридичний склад адміністративного правопорушення та його види.
37. Завдання, принципи та стадії провадження у справах про адміністративні правопорушення. Види проваджень у справах про адміністративні правопорушення.
38. Обставини, що виключають провадження в справі про адміністративне правопорушення.
39. Учасники провадження в справах про адміністративні правопорушення.
40. Підвідомчість справ про адміністративні правопорушення.
41. Види постанов в справах про адміністративні правопорушення.
42. Оскарження постанови в справі про адміністративне правопорушення.
43. Поняття, види та призначення заходів забезпечення провадження в справах про адміністративні правопорушення. Доставлення правопорушника.
44. Адміністративне затримання: поняття та строки. Органи, правомочні здійснювати адміністративне затримання. Протокол про адміністративне затримання.
45. Особистий огляд і огляд речей. Вилучення речей і документів.
46. Тимчасове вилучення посвідчення водія.
47. Тимчасове затримання транспортних засобів.
48. Відсторонення водіїв від керування транспортними засобами.
49. Адміністративно-правовий статус Національної поліції як суб'єкта адміністративної юрисдикції. Основні повноваження поліції.
50. Загальноправова характеристика поліцейських заходів.
51. Сутність і види превентивних поліцейських заходів.
52. Сутність і види поліцейських заходів примусу.
53. Поняття та завдання підрозділів ювенальної превенції. Основні повноваження підрозділів ювенальної превенції.
54. Правовий статус митної служби як суб'єкта адміністративної юрисдикції.
55. Правовий статус Державної прикордонної служби України як суб'єкта адміністративної юрисдикції.
56. Адміністративно-правовий статус Державної міграційної служби України як суб'єкта адміністративної юрисдикції.
57. Особливості оформлення матеріалів про адміністративне правопорушення, відповідальність за яке передбачена статтею 185 КУпАП.
58. Особливості оформлення матеріалів про адміністративне правопорушення, відповідальність за яке передбачена статтями 129, 130 КУпАП.
59. Відповідальність військовослужбовців та інших осіб, на яких поширюється дія дисциплінарних статутів, за вчинення адміністративних правопорушень.

60. Особливості оформлення матеріалів про адміністративне правопорушення, відповідальність за яке передбачена статтею 173 КУпАП.

Кримінальне право:

61. Поняття кримінального правопорушення за Кримінальним кодексом України. Головні ознаки кримінального правопорушення. Класифікація кримінальних правопорушень.
62. Поняття складу кримінального правопорушення, характеристика його елементів.
63. Конструкція конкретного складу кримінального правопорушення. Обов'язкові та факультативні ознаки.
64. Поняття та види стадій вчинення кримінального правопорушення за Кримінальним кодексом України. Поняття закінченого кримінального правопорушення. Момент закінчення кримінального правопорушення з матеріальним, формальним, усіченим складом.
65. Поняття множинності кримінальних правопорушень, її ознаки та види.
66. Поняття та види обставин, що виключають кримінальну протиправність діяння.
67. Поняття та мета покарання. Види та система покарань за Кримінальним кодексом України.
68. Інші заходи кримінально-правового характеру: поняття, ознаки, види. Обмежувальні заходи.
69. Кримінально-правова характеристика державної зради.
70. Кримінально-правова характеристика колабораційної діяльності.
71. Кримінально-правова характеристика умисного вбивства (ст. 115 КК України)
72. Кримінально-правова характеристика умисного вбивства при перевищенні меж необхідної оборони або у разі перевищення заходів, необхідних для затримання особи, яка вчинила кримінальне правопорушення (ст. 118 КК України).
73. Кримінально-правова характеристика домашнього насильства (ст. 126-1 КК України).
74. Кримінально-правова характеристика торгівлі людьми.
75. Кримінально-правова характеристика зґвалтування та сексуального насильства. Розмежування цих складів кримінальних правопорушень.
76. Кримінально-правова характеристика домагання дитини для сексуальних цілей (ст. 156-1 КК України).
77. Розмежування крадіжки, грабежу та розбою.
78. Кримінальні правопорушення, пов'язані з діяльністю злочинних організацій.
79. Кримінально-правова характеристика бандитизму.
80. Кримінальні правопорушення, пов'язані з тероризмом.
81. Кримінально-правова характеристика масових заворушень. Їх відмінність від групового порушення громадського порядку.
82. Контрабанда наркотичних засобів, психотропних речовин, їх аналогів або прекурсорів (ст. 305 КК України).

83. Незаконне виробництво, виготовлення, придбання, зберігання, перевезення, пересилання чи збут наркотичних засобів, психотропних речовин або їх аналогів (ст. 307 КК України).
84. Незаконне виробництво, виготовлення, придбання, зберігання, перевезення чи пересилання наркотичних засобів, психотропних речовин або їх аналогів без мети збуту (ст. 309 КК України).
85. Кримінально-правова характеристика незаконного переправлення осіб через державний кордон України (ст. 332 КК України).
86. Кримінально-правова характеристика незаконного перетинання державного кордону України (ст. 332 -2 КК України).
87. Кримінальні правопорушення у сфері охорони державної таємниці або конфіденційної інформації (ст.ст. 328-330 КК України).
88. Опір представникові влади, працівникові правоохоронного органу, державному виконавцю, приватному виконавцю, члену громадського формування з охорони громадського порядку і державного кордону або військовослужбовцеві, уповноваженій особі Фонду гарантування вкладів фізичних осіб (ст. 342 КК України).
89. Перевищення влади або службових повноважень працівником правоохоронного органу (ст. 365 КК України).
90. Прийняття пропозиції, обіцянки або одержання неправомірної вигоди службовою особою (ст. 368 КК України).

Кримінальне процесуальне право:

91. Поняття кримінального провадження, його ознаки та завдання.
92. Система стадій та проваджень у кримінальному процесі України.
93. Поняття та система засад кримінального провадження.
94. Суб'єкти кримінального провадження.
95. Процесуальний статус слідчого та дізнавача. Оперативні підрозділи.
96. Предмет та межі доказування в кримінальному провадженні.
97. Поняття доказів та їх класифікація. Властивості доказів.
98. Визнання доказів недопустимими.
99. Заходи забезпечення кримінального провадження: поняття та види.
100. Загальні правила застосування заходів забезпечення кримінального провадження.
101. Поняття і види запобіжних заходів.
102. Порядок обрання, зміни та скасування запобіжних заходів.
103. Підстави та алгоритм затримання особи, підозрюваної у вчиненні злочину.
104. Поняття, форми та загальні положення досудового розслідування.
105. Поняття, види та система слідчих (розшукових) дій.
106. Підстави та порядок проведення негласних слідчих (розшукових) дій.
107. Алгоритм проведення допиту. Види допиту.
108. Підстави та порядок проведення обшуку.
109. Повідомлення про підозру.
110. Підстави та порядок зупинення досудового розслідування.
111. Форми закінчення досудового розслідування.
112. Підстави та порядок звернення до суду з обвинувальним актом.

113. Продовження строку досудового розслідування.
114. Оскарження рішень, дій чи бездіяльності органів досудового розслідування чи прокурора під час досудового розслідування.
115. Оскарження слідчим рішень, дій чи бездіяльності прокурора.
116. Відкриття матеріалів сторонами під час закінчення досудового розслідування.
117. Підсудність та підготовче провадження.
118. Межі та процедура судового розгляду.
119. Провадження в суді апеляційної інстанції.
120. Провадження в суді касаційної інстанції.

VII. Рекомендована література та інтернет-ресурси

Нормативно-правові акти:

1. Конституція України, прийнята на 5-ій сесії Верховної Ради України 28 червня 1996 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254к/96-вр>.
2. Кримінальний процесуальний кодекс України, прийнятий Верховною Радою України 13 квітня 2012 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4651-17>.
3. Конвенція про захист прав людини і основоположних свобод від 4 листопада 1950 р. та Протоколи №№1, 2, 4, 6, 7, 11, чинні для України з 11 вересня 1997 р., протокол №11 з 1 листопада 1998 р.). *Відомості Верховної Ради України*. 1997. № 40. Ст.263.
4. Кримінальний кодекс України, прийнятий Верховною Радою України 5 квітня 2001 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2341-14#Text>.
5. Про прокуратуру: Закон України від 14.10.2014 р. №1697-VII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1697-18>.
6. Про Національну поліцію: Закон України від 02 липня 2015 р. *Відомості Верховної Ради України*. 2015. № 40-41. Ст.379. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/580-19#Text>.
7. Про оперативно-розшукову діяльність: Закон України від 18 лютого 1992 р. *Відомості Верховної Ради України*. 1992. № 22. Ст.303. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2135-12#Text>.
8. Про судоустрій та статус суддів: Закон України від 02 червня 2016 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/20/95-вр>.

Навчальна та наукова література:

9. Кримінальне право України. Загальна частина: *підручник* / за заг. ред. В. М. Бурдіна, В. І. Маркіна. Київ: Юрінком Інтер, 2025. 1148 с.
10. Кримінальне право. Загальна частина (Українсько-європейські студії): *підручник*: у 2 книгах / за ред. О. О. Дудорова, А. А. Стрижевської. Книга 1. Вступ до кримінального права України. Вчення про кримінальне правопорушення. Київ: Видавництво «Норма права», 2025. 824 с.
11. Кримінальне право : науково-експертні висновки / Вид. 3-тє, виправ. та доп. / За ред. д-ра юрид. наук, проф. П.С. Берзіна. Київ: Алерта, 2025. 848 с.
12. Литвинов О. М., Орлов Ю. В., Ємельянов В. П. Кримінальне право України (у питаннях та відповідях) : *навч. посіб.* / за заг. ред. Ю. В. Орлова. Харків : ХНУВС, 2023. 520 с.
13. Мовчан Р. О. «Воєнні» новели Кримінального кодексу України: правотворчі та правозастосовні проблеми: *монографія*. Київ: Норма права, 2022. 241 с.
14. Новели кримінального законодавства України, прийняті в умовах воєнного стану: наук.-практ. комент. / А. А. Вознюк, О. О. Дудоров, Р. О. Мовчан, С. С. Чернявський та ін.; за ред. А. А. Вознюка, Р. О. Мовчана, В. В. Чернея. Київ: Норма права, 2022. 278 с.
15. Кримінальне процесуальне право України: *підручник*. 11-те вид., доповн. і перероб. Київ: Алерта, 2025. 674 с.

16. Кримінальний процес: підручник / [Л. Д. Удалова, В. В. Рожнова, Д. П. Письменний та ін.]; за заг. ред. Д. П. Письменного, Л. Д. Удалової, М. А. Погорєцького, С. С. Чернявського. Київ:, «Центр учбової літератури», 2022. 780 с.
17. Кримінальний процес : підручник / [О.В. Капліна, О. Г. Шило, В. М. Трофименко та ін.]; за заг. ред. О.В. Капліної, О.Г. Шило. Харків: Право, 2019. 584 с.
18. Тертишник В. М. Кримінальний процесуальний кодекс України. Науково-практичний коментар. Вид. 19-те, доповн. і перероб. Київ : Алерта, 2022. 1128 с.
19. Адміністративне право України. Загальна частина у схемах: навч. посіб. / О. В. Брусакова та ін.; за заг. д-ра юрид. наук, проф., заслуж. юриста України В. В. Сокурєнка; Харків. нац. ун-т внутр. справ. Харків: ХНУВС, 2020. 235 с.
20. Адміністративне право України. Повний курс: підручник / В. В. Галунько та ін.; за ред. В. Галунька, О. Правоторової; Акад. адмін.-прав. наук, НДІ публ. права. Вид. 3-тє. Херсон: Олді-Плюс, 2020. 582 с.
21. Адміністративне право України: навч. посіб. для здобувачів ступеня вищ. освіти бакалавра спец. «Право» освіт.-проф. програми «Правознавство» / Т. О. Коломєць та ін.; за заг. ред. д-ра юрид. наук, проф. Т. О. Коломєць; Запоріж. нац. ун-т, Навч.-наук. лаб. дослідж. проблем служб. права Нац. акад. прав. наук України. Запоріжжя: Гельветика, 2018. 83 с.
22. Адміністративне право: підручник / Ю. П. Битяк та ін.; за заг. ред. проф. Ю. П. Битяка; Нац. юрид. ун-т ім. Ярослава Мудрого. Харків: Право, 2020. 390 с.
23. Адміністративно-юрисдикційна діяльність поліції: Навчальний посібник. Київ: «Центр учбової літератури». 2016. 336 с.
24. Адміністративно-юрисдикційна діяльність Національної поліції України: Навч. посібник / За заг. ред. Заслуженого юриста України В. А. Глуховері. Дніпро: Дніпроп. держ. ун-т внутр. справ, 2016. 264 с.
25. Адміністративно-юрисдикційна діяльність Національної поліції України: Навч. посібник / За заг. ред. д.ю.н., проф. О. І. Безпалової. Харків: ХНУВС, 2021. 468 с.
26. Адміністративно-юрисдикційна діяльність органів Служби безпеки України / А. Благодарний та ін. Вид-во Нац. ун-ту «Острозька акад.», 2021. URL: <https://doi.org/10.25264/28.05.2021/3> (дата звернення: 22.05.2022).

Інтернет-ресурси:

1. <http://www.rada.gov.ua> – офіційний сайт Верховної Ради України;
2. <http://https://supreme.court.gov.ua/supreme/> – офіційний сайт Верховного Суду;
3. <http://www.echr.coe.int> – сайт Європейського суду з прав людини;
4. <http://www.gp.gov.ua/ua/index.html> – офіційний сайт Офісу Генерального прокурора;
5. <http://https://ombudsman.gov.ua> – офіційний сайт Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини;
6. <http://www.reyestr.court.gov.ua> – Єдиний державний реєстр судових рішень України;
7. <http://https://court.gov.ua/fair/> – офіційний сайт судової влади України;
8. <http://www.ssu.gov.ua> – офіційний сайт Служби Безпеки України;
9. <http://https://npu.gov.ua> – офіційний сайт Національної поліції України;
10. <http://https://nabu.gov.ua> – офіційний сайт Національного антикорупційного бюро України;
11. <http://www.nbu.gov.ua> – Національна бібліотека України імені В.І. Вернадського;
12. https://library.vnu.edu.ua – бібліотека Волинського національного університету імені Лесі Українки.